

การศึกษาเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ :
กรณีศึกษาครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

A STUDY OF PLENG CHUD BUA LOI OF KRU JAMNIEN SRI-THAI-PAND :
CASE STUDY OF KRU PAITON UNHAKA

วิศรุต ภู่นาค^{1*} และ วีระ พันธุ์เสือ²

Visarut Punak^{1*} and Veera Phansue²

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย^{1*,2}

Master of Fine Arts Degree Srinakharinwirot University Bangkok Thailand Bangkok, Thailand^{1*,2}

Email: offpunak@gmail.com^{1*}

Received: 2019-03-13

Revised: 2019-07-08

Accepted: 2019-07-15

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประวัติของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ (2) เพื่อศึกษาเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์:กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์อุณหะกะ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยเอกสารประกอบด้วย ตำรา บทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์งานวิจัย และผ่านการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์คือครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

ผลการศึกษา พบว่า ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2508 เป็นบุตรของนายทองใบ อุณหะกะ กับนางวันจวน อุณหะกะ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด 6 คน ครูไพฑูรย์ อุณหะกะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาดนตรีศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครูไพฑูรย์ อุณหะกะ มีผลงานด้านดนตรีมากมาย เช่น การบันทึกเสียงชุด “ลมไม่รู้โรย” (บรรเลงเดี่ยวใน 3 เพลง คือเพลงกล่อมมารี เพลงม้าย่องและเพลงม้ารำ) การบันทึกเสียงชุด “บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ เสียงของแผ่นดิน” และชุด “เพลงเอกแห่งสยาม” ทั้งหมด 7 ชุด 27 เพลง จากการเข้าศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะได้รับการถ่ายทอดเพลงจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์เป็นจำนวนมาก เช่น เพลงม้าย่อง สามชั้น, เพลงม้ารำ สามชั้น, เพลงทยอยเดี่ยว และ เพลงชุดบัวลอย เป็นต้น ปัจจุบัน ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ดำรงตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน

สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และเป็นอาจารย์พิเศษประจำภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอยนี้ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้รับการถ่ายทอดโดยตรงจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ เพียงผู้เดียว โดยได้ปรับปรุงแนวทางในการบรรเลง ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะในเรื่องของ เทคนิคการบรรเลง กลเม็ด สำเนียง การใช้ลม และนิ้วต่าง ๆ ผ่านการสังเกตและการจดจำ อีกทั้งยัง ได้รับคำแนะนำในเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติมจากครูเทวประสิทธิ์ พาทยโกศล ดังปรากฏอยู่ในทางปี่ชวา เพลงชุดบัวลอยนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้าง เทคนิค และวิธีการบรรเลงเพลงชุดบัวลอย ซึ่งพบ เทคนิคการวางนิ้วปี่ชวาทั้งหมด 22 แบบ พบเทคนิคการบรรเลงปี่ชวาทั้งหมด 5 เทคนิค อีกทั้งใช้ ตัวอักษรภาษาอังกฤษเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนโครงสร้างของเพลงโดยเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ มีลำดับเพลงในการบรรเลงได้แก่ 1) เพลงร่ำสามลา 2) เพลงบัวลอย 3) เพลงนางหน่าย 4) เพลงร่ำคั่น 5) เพลงไฟซุ่ม 6) เพลงเร็ว 7) เพลงร่ำคั่น และ 8) เพลงนางหงส์

คำสำคัญ: วงบัวลอย เพลงชุดบัวลอย ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

ABSTRACT

This study aimed for 1) studying the bibliography of Kru Paitoon Unhaka. 2) studying Pleng Chud Bua Loi of Kru Jamnien Sri-Thai-pand: a case study of Kru Paitoon Unhaka. This research was a qualitative research method. The data were collected through documentary research, followed by in-depth interviews.

This study found that Kru Paitoon Unhaka was born on 1st January 1965. He was a child of Mr.Thongbai Unhaka and Mrs.Ranchuan Unhaka. He has six brothers and sisters. Kru Paitoon Unhaka graduated with a Bachelor of Education Degree in Music Education at the Faculty of Education, Chulalongkorn University. Kru Paitoon Unhaka has musical works such as Sound recording of Lom Mai Roo Rhoi (Pi Nai's performance with Pleng Klom Naree Pleng Ma Yong and Pleng Ma Rum), Sound recording of Ban Tuk Wai Nai Pra-Wat-Sart Siang Kong Phan Din and Sound recording of Pleng Ek Hang Siam. Kru Paitoon Unhaka received the transmission of songs by Kru Jamnien Sri-Thai-pand, for example, Pleng Ma Yong Sam Chan, Pleng Ma Rum Sam Chan, Pleng Tayoi Diew and Pleng Chud Bua Loi. At present Kru Paitoon Unhaka is a Senior Professional Level Teachers at Mahaprutaram Girl School under the Royal Patronage of Her Majesty, the Queen. Moreover, He is a special lecturer at the Department of Art Music and Art education, Faculty of Education, Chulalongkorn University.

Pleng Chud Bua Loi in Pi Chawa performance of Kru Jamnien Sri-Thai-pand was

arranged by Kru Paitoon Unhaka. The arrangement has a unique technique, melody regulation, the use of artistic devices, song accents, breathing, fingering, and other specific methods. The researcher studied the structure, techniques, and instrumental performance in Pleng Chud Bua Loi of Kru Jamnien Sri-Thai-pand and found that the twenty-two positions and patterns and five of techniques of Pi chawa's. In addition, the use of letters to symbolize the structure of the song. Pleng Chud Bua Loi in Pi Chawa performance of Kru Jamnien Sri-thai-pand was arranged by Kru Paitoon Unhaka. The arranging has a unique technique, melody regulation, artistic devices, song accent, breathing, fingers using, and specific method. It shows that Tang Pi Chawa of Kru Jamnien Sri-Thai-pand has an identity; furthermore, Kru Jamnien Sri-Thai-pand received the transmission of techniques such as special fingers practices. Accent limitation from Kru Tewaprasit Pattayakosol through observation and memory. Pleng Chud Bua Loi of Kru Jamnien Sri-thai-pand has song procedures are arranged as follows: 1) Pleng Rua Sam La 2) Pleng Bua Loi 3) Pleng Nang Nhai 4) Pleng Rua Khan 5) Pleng Fhai Chum 6) Pleng Rua Khan and 7) Pleng Nang Hong.

Keywords: Wong Bua Loi, Pleng Chud Bua Loi , Kru Jamnien, Sri-thai-pand, Kru Paitoon Unhaka

บทนำ

วัฒนธรรม โดยทั่วไปหมายถึงรูปแบบกิจกรรมของมนุษย์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มนุษย์ร่วมสร้างขึ้นจากการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัยและความเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญของสังคม โดยหนึ่งในวัฒนธรรมทางจิตใจอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญคือวัฒนธรรมดนตรีซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์และมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทั่วโลกในทุกยุคทุกสมัย ซึ่งดนตรีไทย กับวิถีชีวิตของคนไทยนั้นผูกพันกันอย่างเหนียวแน่น ตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าดนตรีไทยได้เข้ามามีบทบาท

ในวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดไปจนตาย ดังเห็นได้จากการใช้ดนตรีให้กล่อมเด็กแรกเกิด หรือแรกลองเพลเช่นเพลงกล่อมเด็กและดนตรีขับไม้สำหรับให้กล่อมเจ้านายเมื่อแรกขึ้นพระอุเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการนำดนตรีไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โขนจุก ทำขวัญนาคน บวชแต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ จนกระทั่งวันตายก็ยังมีดนตรีประกอบงานศพ ดังนี้ เป็นต้น

ดนตรีสำหรับประกอบพิธีกรรมในงานศพนั้น สืบเนื่องมาจากการใช้ดนตรีเพื่อลดบรรยากาศความเศร้าหมอง และเพื่อให้เสียงเป็นเพื่อนเพื่อลดความเจ็บเหงาซึ่งเป็นบรรยากาศโดยปกติของงานศพทั่วไป รวมทั้งยังมีการใช้

ดนตรีเป็นเครื่องบอกเวลา เช่นการประโคมยามของปี พาทย์นางหงส์ และวงบัวลอยในสมัยโบราณ ดนตรีสำหรับการประกอบพิธีกรรมในงานศพนี้ มีส่วนร่วมที่สำคัญต่อบรรยากาศของงานและพิธีกรรมเป็นอันมาก ทั้งในส่วนที่เป็นพิธีสงฆ์หรือในส่วนของฆราวาสเองก็ตาม ซึ่งวงบัวลอยเป็นชื่อของวงดนตรีประเภทหนึ่ง ใช้บรรเลงในงานอวมงคล มีลักษณะเป็นวงดนตรีขนาดเล็กที่มีเพียงปีชวาเลาเดียวเป็นเครื่องดำเนินทำนอง มีกลองมลายู 1 คู่ และฆ้องเหม่ง 1 ใบเป็นเครื่องกำกับจังหวะ

วงบัวลอยเป็นวงดนตรีที่ดัดแปลงมาจากวงกลองสี่ปีหนึ่ง ซึ่งเป็นวงดนตรีที่ใช้ประโคมศพเจ้านายมาแต่เดิม แล้วลดกลองลงคู่หนึ่งกลายเป็นวงบัวลอย สำหรับใช้ประโคมศพสามัญอย่างเช่นในปัจจุบันวงบัวลอยจัดได้ว่าเป็นดนตรีที่เลิศสุดของกระบวนวิชาปี่กลองทั้งหลาย คนที่เป่าปีและตีกลองต้องเป็นผู้ที่มีฝีมือมาก จึงสามารถบรรเลงได้อย่างออกรส เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (Pongpaibool, 1990) โดยครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ เป็นผู้มี ความชำนาญในการบรรเลงเครื่องเป่าไทยทุกชนิด รวมไปถึงการเป่าปีชวา และได้รับการยอมรับจากวงการดนตรีไทยว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในการบรรเลงปีชวาในวงบัวลอยอีกด้วย ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ยังถือเป็นผู้สืบทอดและอนุรักษ์รูปแบบการบรรเลงวงบัวลอยไว้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ นอกจากการบรรเลงวงบัวลอยแล้ว ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ยังเป็นผู้มีความสามารถในการบรรเลงดนตรีไทยทุกประเภท รวมทั้งการขับร้องเพลงไทย จนได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) พ.ศ. 2536 ซึ่งครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เป็นผู้ที่ได้รับ

การถ่ายทอดบทเพลง กลวิธี เทคนิคการเป่าปีทั้งปีในและปีชวาจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ หลากหลายบทเพลง รวมไปถึงเพลงชุดบัวลอย ซึ่งเป็นเพลงที่ทรงคุณค่าเนื่องจากปัจจุบันวงบัวลอยที่ใช้ในพิธีอวมงคลนั้นนับวันยิ่งพบเห็นได้ยากจะมีก็แต่ในพระราชพิธี หรืองานพิธีฉาบฉวยของนักดนตรีไทยเป็นส่วนใหญ่ และยังเป็นบุคคลเดียว ที่ได้รับการถ่ายทอดเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ขณะกำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่ 4 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และยังคงรักษาระเบียบ แบบแผน และวิธีการบรรเลงจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ไว้อย่างครบถ้วน

ในปัจจุบันเราจะหาผู้หาฟังการบรรเลงบัวลอยได้ยากเต็มที ทั้งนี้เป็นเพราะมีผู้ได้รับการสืบทอดไว้ไม่มากนัก ทั้งในด้านกระบวนการเป่าปีและตีกลอง ประกอบกับเหตุผลทางด้านความเชื่อและข้อห้ามที่เคร่งครัดในการบรรเลงบัวลอยอีกมากมาย ปัจจัยเหล่านี้เองที่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้วงบัวลอยเกือบจะสูญหายไปจากวงการดนตรีไทย อานันท์ นาคคง (Narkkong, 1996) และในการบรรเลงวงบัวลอยนั้น ส่วนมากเป็นการบรรเลงในงานศพของครูบาอาจารย์ทางดนตรีไทยเกือบทั้งสิ้น จึงเป็นที่น่าเป็นห่วงว่าหากไม่มีผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับวงบัวลอย อาจทำให้วงดนตรีประเภทนี้สูญหายไปจากวงการดนตรีไทยก็เป็นได้ วงบัวลอยจึงเป็นวงดนตรีที่ควรค่าแก่การศึกษา ทั้งในด้านระเบียบแบบแผนการบรรเลง การดำเนินทำนองของปี และวิธีการบรรเลงหน้าทับของกลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาทางปีชวาเพลงชุดบัวลอย โดยได้เลือกที่จะศึกษาทางเพลงของ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์

กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เพื่อเป็นการ
อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติของครูไพฑูรย์
อุณหะกะ
2. เพื่อศึกษาทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอย
ทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์
อุณหะกะ

บทนำ

ดนตรีไทยกับวิถีชีวิตของคนไทยนั้น
ผูกพันกันมาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน
ดนตรีประกอบพิธีกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับชีวิต
ประจำวันของคนไทยตั้งแต่เกิดไปจนตายดังเห็น
ได้จากพิธีโกนผมไฟ บวช แต่งงาน จนกระทั่ง
งานศพ ซึ่งใช้ดนตรีในการประกอบทั้งสิ้น

วงดนตรีที่ใช้ในการประกอบศพนี้เกิดจาก
การใช้ดนตรีเพื่อลดความเจ็บและความเศร้า
โดยวงดนตรีที่นิยมในการประกอบศพนั้นมีด้วยกัน
หลายประเภท เช่น วงปี่พาทย์นางหงส์ วงปี่พาทย์
มอญ ซึ่งได้รับความนิยมและดัดแปลงให้เข้ากับ
ปัจจุบัน วงดนตรีพื้นเมืองเช่นวงกาหลอของภาคใต้
วงเต่งถึงของภาคเหนือ นอกจากนี้ยังมีวงบัวลอย
ซึ่งเป็นวงดนตรีขนาดเล็ก มีเครื่องดนตรีเพียง
ปี่ชวา กลองมลายูและหม่ง

ปัจจุบันวงบัวลอยนับวันจะหาได้ยาก
เต็มที เนื่องจากบทบาทของดนตรีไทยในปัจจุบัน
ลดลงไปและการสืบทอดเพลงบัวลอยต้องใช้

ทักษะทางด้านการเป่าปี่และตีกลองขั้นสูง อีกทั้ง
ยังมีพิธีกรรมในการสืบทอดที่ซับซ้อน จึงเห็นการ
บรรเลงวงบัวลอยได้ตามงานพระราชพิธี หรือ
งานศพของนักดนตรีเท่านั้น

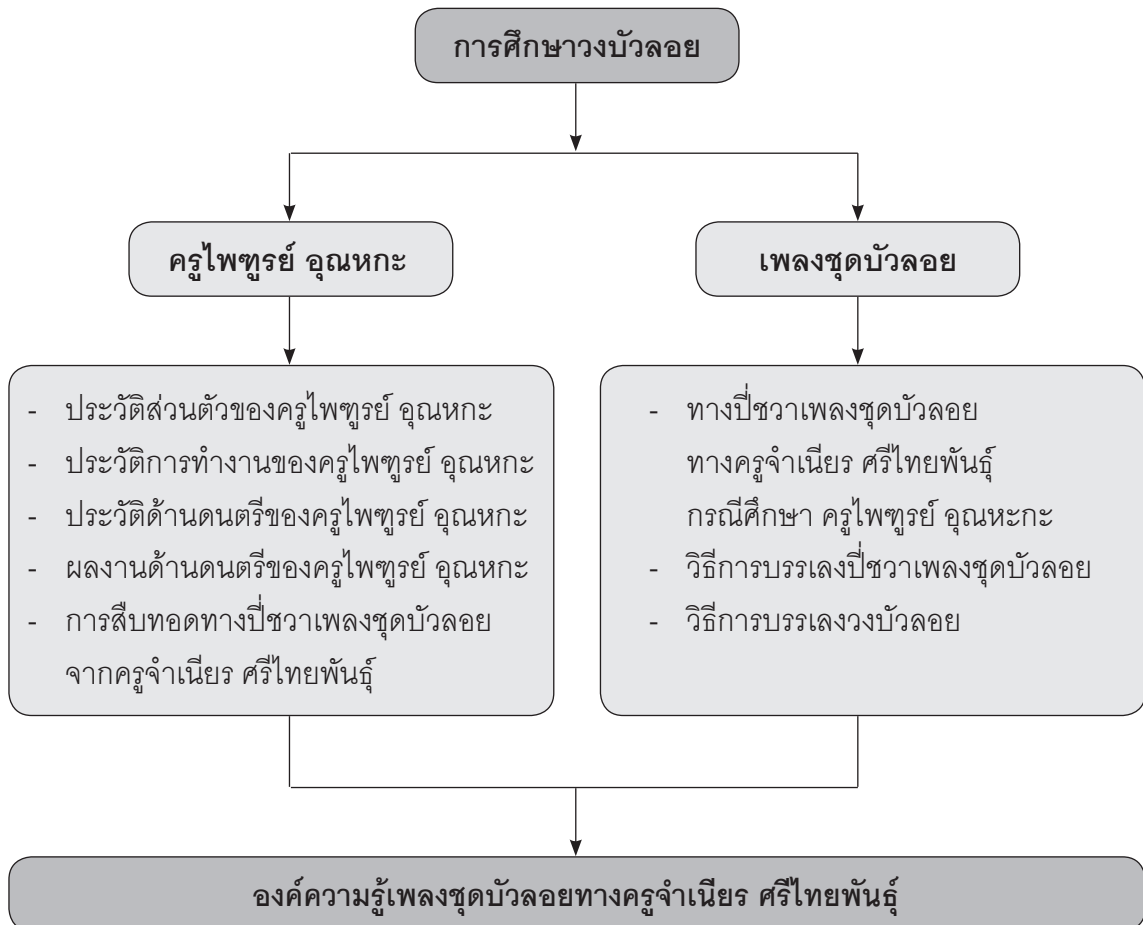
เพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์
ถือเป็นเพลงที่มีความสำคัญ เนื่องจาก ครูจำเนียร
ศรีไทยพันธุ์ ถือเป็นเอตทัคคะทางด้านดนตรีไทย
และเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง
(ดนตรีไทย) ประจำปี พ.ศ. 2536 โดยทางปี่ชวา
เพลงชุดบัวลอยนี้ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะเป็นเพียง
บุคคลเดียวที่ได้รับการถ่ายทอดในขณะที่ครูไพฑูรย์
กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยสนใจศึกษา
เพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์
กรณีศึกษาครูไพฑูรย์อุณหะกะ โดยศึกษาประวัติ
ของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ การสืบทอดทางปี่ชวา
เพลงชุดบัวลอยจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์
รวมไปถึงการศึกษาโครงสร้าง เทคนิค และวิธีการ
บรรเลงปี่ชวาเพลงชุด บัวลอยทาง ครูจำเนียร
ศรีไทยพันธุ์ เพื่ออนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของชาติ
สืบไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนด
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้าเฉพาะเพลงชุดบัวลอย
ทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์
อุณหะกะ เท่านั้น
2. ศึกษารวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ
ประวัติของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาคำคว่าจากเอกสารตำราต่าง ๆ โดยวางแผนทางในการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขั้่นรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากเอกสาร

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประวัติของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวงบัวลอย

3. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวงบัวลอยโดยมีแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.2 ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

3.4 ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พระนคร

ข้อมูลภาคสนาม

1. ติดต่อขอสัมภาษณ์ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

2. จัดบันทึกข้อมูลด้านประวัติของ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

3. บันทึกเสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว เพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ โดยผู้บรรเลงปี่ในคือครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เพื่อบันทึกโน้ต และวิเคราะห์โครงสร้างของบทเพลง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. สมุดบันทึกข้อมูล
2. เครื่องบันทึกเสียง
3. กล้องบันทึกภาพนิ่ง
4. กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

2. ขั้นศึกษาข้อมูล

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย บทความและเอกสารต่าง ๆ มาแยกประเภทจัดเป็นหมวดหมู่ เรียงลำดับตามความสำคัญของเนื้อหา

2.2 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ และข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ตรง มาเรียบเรียงให้มีความสัมพันธ์และมีความต่อเนื่องกับเนื้อหาเพื่อนำเสนอข้อมูล การศึกษาทางปี่ชวา เพลงชุดบัวลอยของ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ กรณีศึกษาครูไพฑูรย์ อุณหะกะ และบันทึกโน้ตเป็นเอกสารตามหลักการบันทึกเพลงไทย

3. ขั้นศึกษาข้อมูล

3.1 ศึกษาประวัติของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 ประวัติส่วนตัวของ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

3.1.2 ประวัติการทำงานของ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

3.1.3 ประวัติด้านดนตรีของ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

3.1.4 ผลงานด้านดนตรีของ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

3.2 ศึกษาทางปี่ชวา เพลงชุดบัวลอยของครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ โดยมีรายละเอียดของการรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.2.1 การสืบทอดทางปี่ชวา เพลงชุดบัวลอยจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์

3.2.2 ทางปี่ชวา เพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์

3.2.3 วิธีการบรรเลงปี่ชวา เพลงชุดบัวลอย

3.2.4 วิธีการบรรเลงวงบัวลอย

4. ขั้นสรุปข้อมูล

4.1 นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

4.2 เรียบเรียงจัดทำบทสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการค้นคว้าวิจัยตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้สรุปผลดังนี้

1. ประวัติครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2508 เป็นบุตรของนายทองใบ อุณหะกะ กับนางรันจวน อุณหะกะ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด 6 คน ประกอบด้วย นางปัทมา อ่อนเปรี้ยว, นายวันชัย อุณหะกะ, พันจ่าอากาศเอกวิเชียร อุณหะกะ, นางวันดี จันทเพชร, นายไพฑูรย์ อุณหะกะ และนายบัณฑิต อุณหะกะ สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 1 จากภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เริ่มฝึกหัดดนตรีเมื่ออายุ 9 ปี โดยเริ่มจากการฝึกหัดขลุ่ยเพียงออ กับครูเขียว เมืองคง ต่อมาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ฝึกร้องเพลงไทยเดิม อังกะลุง และเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ กับครูเฉลิม สุขโข ครูผู้สอนดนตรีที่โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ เมื่ออายุได้

12 ปี ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้ฝึกเป่าพาทย์อย่างจริงจังที่คณะเป่าพาทย์เนตรสีทอง ซึ่งครูอุทัย แก้วละเอียด (ศิลปินแห่งชาติ) และครูฉนวน บัวทั้ง เป็นครูผู้ฝึกหัดให้ หลังจากจบการศึกษา ระดับประถมศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จึงได้มีโอกาสพบกับครูสุพัตร แยมทับ ทำให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ มีโอกาสได้เรียนเป่าปี่ และต่อเนื้ปีที่ถูกต้อง และได้เรียนขับร้องเพลงไทยเดิมเพิ่มเติมด้วย หลังจากนั้น ครูสุพัตร แยมทับ ได้พาครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ไปฝากตัวเป็นศิษย์และเรียนเป่าปี่เพิ่มเติมกับครูสำรวย ช้างขุ่ม จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้สอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงทำให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ มีโอกาสได้เรียนเป่าปี่กับครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์อย่างจริงจัง ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ ได้ต่อเพลงให้กับครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เป็นจำนวนมาก เช่น เพลงม้าย่อง สามชั้น, เพลงม้ารำ สามชั้น, เพลงทยอยเดี่ยว และเพลงชุดบัวลอย เป็นต้น

หลังจากจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้มีผลงานด้านดนตรีมากมาย เช่น การบันทึกเสียงชุด “ลมไม่รู้โรย” บรรเลงเดี่ยวปี่ใน 3 เพลง คือ เพลงกล่อมনারี เพลงม้าย่องและเพลงม้ารำ และการบันทึกเสียงชุด “บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ เสียงของแผ่นดิน” ชุด “เพลงเอกแห่งสยาม” ทั้งหมด 7 ชุด 27 เพลง

การอนุรักษ์และสืบทอดความรู้ด้านดนตรีไทยของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ คือการสอน

และถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีให้กับนักเรียน นักศึกษา ซึ่งในปัจจุบันครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ประกอบอาชีพครู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และเป็นอาจารย์พิเศษ ประจำภาค วิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ศึกษาทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอยของ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์

2.1 การสืบทอดทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอยจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์

ครูไพฑูรย์อุณหะกะได้ขออนุญาต เพื่อต่อเพลงชุดบัวลอย ขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์จึงให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ นำชิ้นงานมาเพื่อทำพิธีรับมอบเพื่อต่อเพลงชุดบัวลอย โดยในพิธีครั้งนั้นตรงกับวันไหว้ครูดนตรีไทยที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ จึงได้นำชิ้นงานมาพร้อมทั้งส่งปี่ชวามอบให้ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ หลังจากนั้นครูจึงท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล จากนั้นจึงมอบปี่กลับคืนให้ และให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เป่าเพลงรวในเพลงชุดบัวลอย ตามที่ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์เป่าให้ฟัง ลักษณะการเป่าตามดังกล่าวคล้ายการต่อเพลงตามปกติ หลังจากนั้น ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ จึงได้นำโน้ตเพลงพร้อมหน้าทับมาให้ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้อ่านก่อนที่จะเริ่มเรียน และเมื่อถึงวิชาเรียนเครื่องมือนอกในแต่ละสัปดาห์ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ก็จะต่อเพลงในชุดบัวลอยให้ทีละเพลงจนจบ โดยเพลงแรกที่เริ่มเรียนคือเพลงรวสามลา ต่อด้วยเพลงบัวลอย นางหน่าย รวคั่น ไฟซุ่ม เพลงเร็ว รวคั่น และนางหงส์ ตามลำดับ ใช้เวลา

ในการต่อเพลงชุดบัวลอยประมาณ 3 สัปดาห์ โดยครูไพฑูรย์ อุณหะกะ จะเจอกับครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ เพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่านั้น ดังนั้น ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ จึงใช้เวลาระหว่างนั้นฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความแม่นยำแลพร้อมในการต่อเพลงเพิ่มจนจบ

2.2 ทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอย ของ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ กรณีศึกษา ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

ทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอยนี้ ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ได้รับการถ่ายทอดโดยตรงจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ ทางปี่ชวาเพลงชุดบัวลอยนี้ ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ได้ปรับปรุงแนวทางในการบรรเลง ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะในเรื่องของเทคนิคการบรรเลง กลเม็ด สำเนียง การใช้ลม และนิ้วต่าง ๆ สื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ที่งดงามของทางปี่ชวาที่ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ได้ศึกษาและเก็บเกี่ยวความรู้จากครูหลายท่าน รวมไปถึงประสบการณ์การเป่าปี่ที่ท่านได้สั่งสมมาไว้ในบทเพลง นอกจากนี้ครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ยังได้ศึกษาเทคนิคต่าง ๆ กระบวนการใช้ การใช้ นิ้วพิเศษ เลียนสำเนียง จากครูทวดประสิทธิ์ พาทย์โกศล ผ่านการสังเกตและการจดจำอีกทั้งยังได้รับคำแนะนำในเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติมจากครูทวดประสิทธิ์ พาทย์โกศลอีกเช่นกัน โดยการบรรเลงวงบัวลอยสำหรับการประชุมเพลิงในรูปแบบของครูจำเนียร ศรีไทยพันธ์ที่ได้ถ่ายทอดให้กับครูไพฑูรย์ อุณหะกะ มีวิธีการวางนิ้วปี่ชวาที่พบทั้งหมด 21 แบบ แบ่งออกเป็นเสียง ซ จำนวน 2 ช่วงเสียง และ พบนิ้วควงจำนวน 6 เสียง ดังภาพ

ไปด้วยหน้าทับพิเศษเฉพาะบทเพลงดังต่อไปนี้

ไปด้วย

- หน้าتبรวสามลา ลาที่ 1
- หน้าتبรวสามลา ลาที่ 2
- หน้าتبรวสามลา ลาที่ 3

3. หน้าทับนางหน่าย จำนวน

4. หน้าทับวัดคันไผ่ชุม

6. หน้าทับเพลงเร็วจำนวน

7. น้ำที่บรรจุคั่นนางหงส์

8. หน้าทับนางหงส์

2.4 วิธีการบรรเลงรวมวง

วงบัลลอยนิยมใช้บรรเลงในงานอวมงคล โดยจะนิยมบรรเลงใน 2 โอกาสด้วยกัน คือ 1. การประโคมย่ำยาม เป็นการใช้วงบัลลอยประโคมในขณะที่มีการตั้งศพเพื่อสวดพระอภิธรรมโดยจะบรรเลงหลังจากพระสวดอภิธรรมจบแล้ว และยังสามารถบรรเลงเป็นระยะเวลาต่าง ๆ ประกอบด้วย ยามหนึ่ง เวลา 21.00 น. ยามสอง เวลา 24.00 น. ยามสาม เวลา 03.00 น. และย่ำรุ่ง เวลา 06.00 น. สำหรับการประโคมย่ำยามในแต่ละครั้งจะเริ่มจากเพลงบัลลอยก่อนเสมอ แล้วลงจบสุดท้ายด้วยเพลงนางหงส์

2. การประชุมเพลิง วงบัลลอยจะเริ่มบรรเลงในขณะที่ยานในพิธีไฟเพื่อประชุมเพลิง โดยจะเริ่มด้วยการร่ำสามลา แล้วจะบรรเลงเพลงเรื่องบัลลอยต่อไปนี้เป็น เพลงบัลลอย เพลงนางหน่าย รำคั่น เพลงไฟชุม เพลงเร็ว รำคั่น และออกเพลงนางหงส์ ซึ่งการบรรเลงวงบัลลอยสำหรับการประชุมเพลิงในรูปแบบของครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ที่ท่านได้ถ่ายทอดให้กับครูไพฑูรย์ อุณหะกะ มีลักษณะและรูปแบบการบรรเลงดังปรากฏต่อไปนี้

2.5 อัดลักษณะทางปี่ชวาเพลงชุดบัลลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ กรณีศึกษาครูไพฑูรย์ อุณหะกะ

คีตลักษณ์

จากโน้ตทางปี่ชวาเพลงชุดบัลลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ที่ผู้วิจัยได้รับการถ่ายทอดจากครูไพฑูรย์ อุณหะกะ พบคีตลักษณ์ของบทเพลงดังนี้

1. เพลงร่ำสามลา

เพลงร่ำสามลามีการบรรเลงแบ่ง

ออกเป็น 3 ช่วง โดยในบรรทัดแรกของแต่ละช่วงจะมีการบรรเลงเหมือนกัน จากโน้ตเพลงร่ำสามลาข้างต้นสามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A(oa) B(ob) C(oc)

2. เพลงบัลลอย

เพลงบัลลอยเป็นเพลงท่อนเดียว มีลักษณะการบรรเลง 5 ลักษณะ ซึ่งในบรรทัดที่ 6 และบรรทัดที่ 10 มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน และ 4 ห้องแรกของบรรทัดที่ 7, 9 และ 11 สามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A(a b oc od b oe)

3. เพลงนางหน่าย

เพลงนางหน่ายเป็นเพลงท่อนเดียว มีลักษณะการบรรเลง 7 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

- บรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2

มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน

- บรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4

มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน

- บรรทัดที่ 5, บรรทัดที่ 7, บรรทัดที่ 9 และบรรทัดที่ 11 มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน

- บรรทัดที่ 13 - 4 ห้องแรกของบรรทัดที่ 18 และ บรรทัดที่ 19 - 4 ห้องแรกของบรรทัดที่ 24 มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน

- บรรทัดที่ 25 - 30 และบรรทัดที่ 31 - 36 มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน สามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A(a a b b oc oc oc od ef eg h h)

4. เพลงรำคั่น

เพลงรำคั่นมีการลักษณะการบรรเลง

1 ช่วง ซึ่งสามารถเลือกใช้รัวลาไดลาหนึ่งจากเพลงรัวสามลา โดยลักษณะการบรรเลงของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ใช้รัวลาที่ 2 จากเพลงรัวสามลามาบรรเลงเป็นเพลงรัวคั่นโดยสามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A

5. เพลงไฟซุม

เพลงไฟซุมเป็นเพลง 2 ท่อน มีลักษณะการบรรเลงดังต่อไปนี้

- ท่อนที่ 1 มีลักษณะการบรรเลงเพียงลักษณะเดียวตั้งแต่ต้นจนจบ

- ท่อนที่ 2 ลักษณะการบรรเลง 3 ลักษณะ โดยบรรทัดที่ 2 และ 3 บรรเลงเหมือนกัน โดยสามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A + B(b o o c)

6. เพลงไฟซุม

เพลงไฟซุมเป็นเพลงท่อนเดียว มีลักษณะการบรรเลง 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

- บรรทัดที่ 1 และ 2 มีการบรรเลงห้องที่ 5 - 8 เหมือนกัน

- บรรทัดที่ 3 และ 4 มีการบรรเลงเหมือนกัน สามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A(ao bo c c)

7. เพลงรัวคั่น

เพลงรัวคั่นมีการลักษณะการบรรเลง 1 ช่วง ซึ่งสามารถเลือกใช้รัวลาไดลาหนึ่งจากเพลงรัวสามลาโดยลักษณะการบรรเลงของครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ใช้รัวลาที่ 3 จากเพลง

รัวสามลามาบรรเลงเป็นเพลงรัวคั่น สามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A

8. เพลงนางหงส์

เพลงนางหงส์เป็นเพลงท่อนเดียว มีลักษณะการบรรเลง 7 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

- บรรทัดที่ 1 ห้องที่ 5-8 และ บรรทัดที่ 3 ห้องที่ 5 - 8 มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกันสามารถเขียนรูปแบบของเพลงแทนด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

A (ao bo c)

อภิปรายผลการวิจัย

ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ถือเป็นเอตทัคคะทางด้านดนตรีไทยและมีความชำนาญเป็นพิเศษในเรื่องเครื่องเป่าไทย โดยครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดบทเพลง กลวิธี เทคนิคการเป่าปี่ทั้งปี่ในและปี่ชวาจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์หลากหลายบทเพลง รวมไปถึงเพลงชุดบัวลอยซึ่งเป็นเพลง ที่ทรงคุณค่าเนื่องจากปัจจุบันวงบัวลอยที่ใช้ในพิธีอวมงคลนั้นนับวันยิ่งพบเห็นได้ยาก จะมีก็แต่ในพระราชพิธี หรืองานพิธีฉาบฉวยของนักดนตรีไทยเป็นส่วนใหญ่ โดยวงบัวลอยประกอบไปด้วยปี่ชวา 1 เล่า กลองมลายู เดิมมี 2 คู่ ปัจจุบันมักใช้เพียง 1 คู่ และหม่ง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทิศ นาคสวัสดิ์ (Naksawat, 1971) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การผสมวงเครื่องกลองมลายูแต่เดิมนั้นท่านใช้ปี่ชวา 1 เล่า กลองมลายู 4 ลูกกับหม่งอีก 1 ใบ ... ต่อมาที่จะเห็นว่ากลอง 4 ลูกมันมากเกินไป จึงได้ลดลงเหลือ 2 ลูก ชุดกลองมลายูที่ทำเพลงบัวลอย (หรือที่เรียกกันว่าตีบัวลอย)อยู่ทุกวันนี้ก็มีปี่ชวา 1 เล่า หม่ง 1 ใบ และกลองมลายูเพียง 2 ลูกเท่านั้น

นอกจากนี้ บทเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ยังสอดคล้องกับโครงสร้างเพลงชุดบัวลอยในงานวิจัยของไชยวุธ โกศล (Kosol, 2002) ที่ได้กล่าวถึงวงบัวลอยไว้ว่า วงบัวลอยเป็นวงดนตรีแบบหนึ่งที่ใช้ประโคมในงานศพเดิมเอาแบบอย่างมาจากวงกลองชนะที่ใช้ประโคมพระบรมศพและพระศพ ประกอบด้วยปี่ชวา 1 เลากลองมลายู 4 ลูกกับหม่งอีก 1 ใบ เรียกว่า “วงกลองสี่ปี่หนึ่ง” ซึ่งหมายถึงปี่ชวา 1 เลากลองมลายู 4 ลูกกับหม่งอีก 1 ใบ ภายหลังได้ลดจำนวนกลองลงเหลือเพียง 2 ใบและเรียกวงลักษณะนี้ว่า “วงบัวลอย” เพราะใช้เพลงบัวลอยเป็นหลักในการบรรเลง ปัจจุบันวงบัวลอยที่ใช้ประโคมในงานศพ ใช้ในเวลาประชุมเพลิงโดยปกตินักดนตรีจะเริ่มบรรเลงเมื่อผู้เป็นประธานขึ้นจุดไปเผาเป็นคนแรก โดนเริ่มจากเพลงร่ำสามลา เพลงบัวลอย และเพลงอื่น ๆ ตามลำดับ ทำนองของปี่ชวาและหน้าทับกลองมลายูที่ดีประกอบฟังแล้วให้อารมณ์เยือกเย็นเศร้า บางตอนก็เร่งเร้าน่าฟังยิ่ง โดยเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ภาณุศิษย์ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ประกอบไปด้วย 1. เพลงร่ำสามลา 2. เพลงบัวลอย 3. เพลงนางหน่าย 4. เพลงร่ำคั่น 5. เพลงไฟซุ่ม 6. เพลงเร็ว 7. เพลงร่ำคั่น และ 8. เพลงนางหงส์ โดยในเพลงชุดบัวลอย พบการวางนั้ปี่ชวาทั้งหมด 22 แบบ โดยครูไพฑูรย์เป็นบุคคลเดียวซึ่งได้รับการถ่ายทอดเพลงชุดบัวลอย ทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ขณะกำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตาม เพลงชุดบัวลอยนับวันยิ่งใกล้ที่จะสูญหายไปในประเทศไทย เนื่องจากปัจจุบันค่านิยมในการรับฟังบทเพลงต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ดนตรีประกอบพิธีกรรมถูกลดบทบาทลง อีกทั้งการสืบทอดเพลงชุดบัวลอยยังมีพิธีกรรม ระเบียบ แบบแผนโบราณในการสืบทอด เนื่องจากเป็นบทเพลงที่ต้องใช้กลวิธี เทคนิคการบรรเลงที่ซับซ้อน ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้มีความสามารถและแตกฉานทางด้านปี่ชวาเป็นอย่างดี ครูผู้ถ่ายทอดจึงต้องคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะรับการถ่ายทอดดังกล่าว ทำให้เพลงชุดบัวลอย เป็นเพลงที่มีความสำคัญในวงการดนตรีไทย

แม้ว่าการถ่ายทอดเพลงชุดบัวลอยจะมีความซับซ้อนเนื่องจากพิธีกรรมการถ่ายทอดและถูกลดบทบาทลงจากค่านิยมของสังคม แต่เพลงชุดบัวลอยยังเป็นที่รู้จักและเป็นที่สนใจของนักดนตรีไทยเป็นอย่างมาก วงบัวลอยจึงมีความสำคัญและรับยังใช้สังคมมาจนถึงปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเพลงชุดบัวลอยทางครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ภาณุศิษย์ครูไพฑูรย์ อุณหะกะ ในครั้งนี้เป็นการศึกษาการสืบทอดทางปี่ชวาในเพลงชุดบัวลอย ประวัติครูไพฑูรย์ อุณหะกะ เทคนิคต่าง ๆ ในการเป่าปี่ชวา ซึ่งมีบทบาทในด้านพิธีกรรม ความเชื่อ การรับใช้สังคมมาอย่างยาวนาน เป็นการสืบทอดภูมิปัญญา และเป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

อย่างไรก็ดีในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวทางให้ผู้สนใจศึกษา เพลงชุดบัวลอย ได้ค้นคว้าเจาะลึกในประเด็นต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องทาง ศิลปวัฒนธรรมและหน่วยด้านการศึกษา ควรส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับความรู้ และรับทราบถึงความสำคัญของเพลงชุดบัวลอย อย่างจริงจังและกว้างขวางมากขึ้น

2. ควรจัดตั้งกลุ่มนักวิชาการหรือนักดนตรีที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเพลง ชุดบัวลอย ออกให้ความรู้แก่สังคม สร้างความ เข้าใจบทบาทของวงและเพลงชุดบัวลอย

3. ควรมีการรวบรวมข้อมูลและจัดพิมพ์ เอกสาร เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพลง ชุดบัวลอย เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาทาง ด้านวิชาการ

REFERENCES

- Kosol, C. (2002). **FUNERAL MUSIC OF THAILAND : BUALOY**. (in Thai)
- Ketthet, B. (1993). **Culture of the human race**. Ubon Ratchathani: Yong Sawat Printing. (in Thai)
- Narkkong, A. (1996). Karma after death. Commemorative books in the annual Thai Music Teacher Festival Education 1996 Department of Music Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University Thursday 18 July 1996. (in Thai)
- Naksawat, U. (1971). **Theory and practice of Thai music**. Bangkok: Khurusaphan. Photocopying. (in Thai)
- Pongpaibool, N. (1990). **Waukesha, screaming, screaming, accent**. In the Institute of Language and Culture Research For rural development Mahidol University. (1990). History and development of Thai pi (page 59 - 66). Bangkok: Primary relations(in Thai)
- Rungruang, P. (1999). **Guidelines for preparation for becoming an anthropologist: at the 3rd Music Symposium, College of Music. Mahidol University**. Bangkok: Pikanet Prince Center. (in Thai)